

Universitätsbibliothek Paderborn

Ivdex Magistratvs Senator

Zype, Franciscus van der

Antverpiæ, 1633

Cap. III. De iure iurando per iudicem præstanto.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14280

inib. sed delegatis non licet habere tribunal erectum. Trident. *seff. 24. c. 5.* reuersi autem ex prouinciis Iudices ponebat insignia. l. 1. & vlr. D. de off. Procons. cessante causa officij, & fine venerationis.

CAPVT III.

De Iure iurando per Iudicem præstando.

AIudicaturis apud omnes gentes præstari consuetum fuit iusurandum. nec antè iudicia suscipere solebant, quād id conceptis more maiorum religiosè verbis præstitissent. more militum, qui (vt ait Vegetius) non priùs militare audebant quād sacramento militiae addicti fuissent. & postquam sacramento soluti erant, in hostem amplius pugnare non poterant. Vnde Traianum Plinius dicit consulem electum consule seniore iusurandum præbente, & solemnia verba præeunte, moribus antiquis stetisse. Summa autem instrumenti de seruandis legibus erat. vnde Liuius lib. 31. Caius Valerius Flaccus, quem præfectum creauerant quia flamen Dialis erat, iurare in leges non poterat, Magistratum autem plus 5. dies nisi qui iurasset in leges, non licebat gerere, datus est qui iuraret pro fratre L. Valerius prætor: plebs que sciuuit, vt perinde esset, ac si ipse iurasset, & (Asconius in Verrem) sortitione facta iurabat in leges, vt obstricti religione indicarent.

Apud Romanos olim in singulas causas sorte Iudices legabantur, & mox in leges iurabant. Vnde Iustin. in l. 14. C. de Iud. Cui, inquit, non est cognitum antiquos Iudices non aliter iudicalem calculum accepisse, nisi prius sacramentum præstitissent? Calculum vocat tabellas quibus sententiam suam inscribebant. Cum Index sit Metellus, inquit Cic. 2. in Verrem, tabellam iudicariam iuratus accipiet. Iubet autem ibi Iustin. vt Iudices in singulis causis iurent, & se dicent rem non nouam, & insolitam facere, sed tamen nouā facit, quo ad Iudices, qui nō in singulas causas, sed in annos aut perpetuō dantur. vnde ibid. Cic. Cum prætor fuerit, non iurabit, quia non est moris.

Conceptis ergo verbis, & tactis sacrosanctis Euangelii, l. rem non nouam C. de Iud. (quia, vt Symmachus lib. 10. epist. 54. licet omnia Deo plena sint, plurimum tamen verbis ad valet ad metum delinquendi presentia religionis prægeri) iurabant

Magi-

Magistratus in leges, & quod iustius & æquius videbitur, se facturos. Autb. hodie. C. de Iud.

4. Iurisurandi exinde formulam sancit Iustin. in Auth. ut Iurisurandi dices sine quoquo suffragio. §. sic igitur. & plenius in Auth. iurisurandi iustini. quod præstatur de his, &c. & in Auth. de mandat. Princip. §. operret.

Quò & pertinet toto Iudicij tempore seruatas sacros. literas in loco Iudicij ante sedem Iudicialem, sic, inquit Iust. d. l. rem attendantes ad sacros. scripturas, & Dei presentia consecrati ex maiore presidio lites diriment: scituri quòd non magis alios iudicant quam ipsi iudicantur, & etiam ipsis magis quam partibus terribile Iudicium est.

C A P V T I V.

De Iudicis residentia.

1. Cogitur
intra fines
suo reside-
re Index.

Tempus postulat ut Iudex desideratis iam qualitatibus affectus, potestate honoreque donatus, atque iuratus, ad actionem se accingat. in qua primum in partitione operis locū tribuimus iurisdictioni, & litium disceptationi. Itaque cùm extra territorium ius dicenti impunè non pareatur, necessarium est, ut designati Iudices quam primum in prouinciam proficisci debeant. Sic & electi Episcopi nisi intra brevia spacia ut confirmentur, & consecrantur sategerint, iure suo excidunt. Trid. f. 7. c. 9. f. 23. c. 2. atque inde Iudices residere intra prouinciam, territorium, urbem sibi creditam, quam primum debent. adeo ut nullus prouinciae moderator vel Romam sine iussione Imperatoria adire possit. l. 9. de off. rectoris prouin. nec fines prouinciae excedere, nisi voti soluendi causâ. dum tamen ab nocte ei non liceat. l. 15. de off. Præsidis. ut de clericis c. 7 de cler. non resid. Conc. Lateran. decreuit, Ecclesiam committi debere tali personæ, quæ residere in loco, & curam eius per se ipsum valeat exercere. quod idem est decretum in ordinationibus regni Gallie anno 1560. ut & Iudices residerent inta districtum, & per se officium exercent. eodemque modo vetitum est, Ne clerici vel prælati vices suas vel Ecclesiæ sub annuo censu concedant. & antiquis Canon. Præcipimus, ne conductitiis presbyteris Ecclesia committatur, sed unaqueque Ecclesia cui facultas suppetit, proprium habeat